

Порядок оцінювання також включає усне опитування з контролю засвоєння практичних навичок: вміння здійснювати відбір хворих для обов'язкового направлення до лікаря або для призначення безрецептурних ЛПІ в межах відповідального самолікування, вміння проводити фармацевтичну опіку при відпуску безрецептурних та рецептурних препаратів, визначати умови раціонального застосування рецептурних препаратів, здійснювати консультації з питань сумісності з продуктами харчування, алкоголем, іншими лікарськими засобами, режиму дозування, правилам застосування конкретної лікарської форми; здійснювати фармацевтичну опіку декретованих категорій відвідувачів аптек та проводити роботи з профілактики та моніторингу можливої побічної дії ліків.

Висновки. Отримання навичок практичної діяльності майбутніми фахівцями з питань клінічної фармації та фармацевтичної опіки є дуже важливими, особливо у вкрай непростий час воєнного стану. Досвід проведення виробничої фармацевтичної практики з клінічної фармації та фармацевтичної опіки показує, що така практика є гарантією високої якості підготовки сучасного кваліфікованого фармацевтичного працівника.

ЕКСПЕРТНО-АНАЛІТИЧНІ ФУНКЦІЇ КЛІНІЧНОГО ФАРМАЦЕВТА: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ

*Мищенко О. Я., Бездітко Н. В., Риженко І. М., Березняков А. В.,
Халєєва О. Л., Андріяненков О. В., Антоненко О. В.*

**Інститут підвищення кваліфікації спеціалістів фармації НФаУ,
м. Харків, Україна**

Вступ. Наявність великої кількості ЛЗ посилює актуальність проблеми їх ефективного та безпечного застосування. Нераціональне використання ЛЗ призводить до серйозних наслідків не лише для здоров'я населення, а і приносить значні збитки для економіки держави. На урегулювання існуючих проблем направлена Національна політика в області раціонального використання ЛЗ, однією із ключових складових якої є функціонування системи фармаконагляду, формулярної системи, відділів інфекційного контролю. Провідні позиції у функціонуванні цих структур займає клінічний фармацевт. Згідно до Наказу МОЗ України від 22.07.2009р. №529, робота клінічного фармацевта у складі фармакотерапевтичної комісії (ФК) ЗОЗ полягає у відборі ЛЗ до локального формуляра, у розгляді пропозицій з включення/виключення ЛЗ до/з локального формуляра ЗОЗ, внесення змін і доповнень до локального формуляра. Усі вищенаведені дії повинні бути обґрунтовані на основі результатів АВС-, VEN-аналізу використання ЛЗ, визначення раціональності закупівлі ЛЗ та її відповідності пріоритетам лікування, на основі аналізу статистичних даних щодо захворюваності.

Мета дослідження: визначення складних питань здійснення експертно-аналітичних функцій клінічних фармацевтів у складі ФК ЗОЗ.

Матеріали та методи. На кафедрі клінічної фармакології ПІКСФ НФаУ було проведено опитування 17 клінічних фармацевтів, які працюють у ЗОЗ.

Результати та їх обговорення. У результаті дослідження було встановлено, що переважна більшість клінічних фармацевтів беруть участь у розробці локального формуляра ЛЗ ЗОЗ. Щодо активності у проведенні АВС-, VEN-аналізу використання ЛЗ, визначення раціональності закупівлі ЛЗ та її відповідності пріоритетам лікування на основі аналізу статистичних даних щодо захворюваності, ускладнень та помилок фармакотерапії, то були отримані такі результати: більшість клінічних фармацевтів не проводять ці дослідження. Активність щодо організації і проведення лекцій та семінарів для лікарів з питань використання ЛЗ також є дуже низькою. Таким чином, отримані результати свідчать про те, що клінічні фармацевти ЗОЗ мають низьку активність щодо виконання експертно-аналітичних функцій, і проведення АВС-, VEN-аналізу використання ЛЗ, результати якого служать підґрунтям для обґрунтування пропозицій з оптимізації використання ЛЗ, зокрема, виключення ЛЗ з недоведеною ефективністю, другорядних, таких, що не відповідають критеріям безпеки.

Висновки. Актуальним завданням післядипломної освіти клінічних фармацевтів є формування, удосконалення і розвиток фахових практично-орієнтованих навичок і компетенцій, що забезпечить успішне виконання їх експертно-аналітичних функцій.

ДОСВІД ІНСТИТУТУ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ СПЕЦІАЛІСТІВ ФАРМАЦІЇ З РОЗРОБЛЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ОСВІТНІХ ПРОГРАМИ В СФЕРІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ

Пімінов О.Ф., Артюх Т.О., Зарічкова М.В.

Інститут підвищення кваліфікації спеціалістів фармації

Національного фармацевтичного університету

м. Харків, Україна

artiukh.ipksf@nuph.edu.ua

Вступ: Інститут підвищення кваліфікації спеціалістів фармації Національного фармацевтичного університету (ІПКСФ НФаУ) здійснює свою діяльність відповідно до Закону України «Про освіту» в рамках освіти дорослих, яка передбачає реалізацію освітньої діяльності ІПКСФ НФаУ через наступні складники: післядипломна освіта, підвищення кваліфікації та безперервний професійний розвиток медичних та фармацевтичних працівників галузі охорони здоров'я. Всі зазначені складники у сфері післядипломної освіти реалізуються в ІПКСФ НФаУ як неформальний вид освіти, оскільки здобуваються, за освітніми програмами (ОП), які не передбачають присудження визнаних державою освітніх кваліфікацій за рівнями освіти, але можуть завершуватися присвоєнням професійних та/або присудженням часткових освітніх кваліфікацій. Саме тому, розроблення і моніторинг ОП з метою їх своєчасного перегляду й оновлення є одним із важливих аспектів освітньої діяльності ІПКСФ НФаУ в сфері післядипломної освіти.

Мета: Аналіз досвіду ІПКСФ НФаУ щодо розроблення та моніторингу ОП, їх перегляду, оновлення та реалізації.